Haftalık Siyasi Gazete

Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

Gerçek

SAYI : 184
11 AĞUSTOS 1980
PAZARTESİ
15 LİRA

GREVLERİN GÜVENCESİ DAYANIŞMADIR

- İşçiler, tekellerin azgınca saldırılarına, kıt imkânlarına ve gerici provokasyonlara rağmen grevlerini başarıyla sürdürüyorlar.
- İşçiler, maddi ve moral desteğe, dayanışmaya, demokratik ve siyasal güvenceye muhtaçtırlar.
- İşçi sınıfı sosyalistleri, grevlerle dayanışmayı yükseltecekler, işverenlerin saldırılarını, grev çadırlarında, alanlarda, kitlelerin içinde, işçilerle birlikte göğüsleyeceklerdir.
- Tekelleri durdurmak ve geriletmek acil görevimizdir. Onlara, İşçi sınıfının yenilmezliğini göstermenin zamanıdır.

İçinde bulunduğumuz günler, işçi sınıfı ile, grevci işçilerle dayanışmayı güçlendirmemizi gerektiriyor. Arkasına Demirel iktidarını ve gericileri alan tekeller, bunun rahatlığı içinde pervasızlaştılar. İşçilerin haklarını vermek bir yana, ellerindeki hakları da geri almayı düşlüyorlar. Bunun için olmadık entrikaları çeviriyor, «grevleri çözmek» için başvurmadık dalavere, ikiyüzlülük bırakmıyorlar. Yenileceklerini, işçi sınıfının direncini aşamıyacaklarını anladıkları için, bütün iğrenç niteliklerini açığa vuruyorlar.

Burjuvazi kazanacağını umadursun, yanıldığını görecektir. Elli bini aşkın işçi, en zor koşullara, kıtlıklara, zorbalıklara rağmen aylardır direnmektedir. Grevlerin çözüleceğini, işçilerin bıkkınlığa, yılgınlığa düşeceğini umanlar bir kere daha bozguna uğrayacak, işçi sınıfı kazanacaktır.

Ama bunun için, işçi sınıfının direnmesi yetmez. Demokrasi

Devamı s. 7, sü. 1'de

Gerçek Durum

Grevler

Grevler inatla ayakta duruyor. Tekstil, cam, metal işkollarında kırk bini aşkın işçi, ekonomik haklarını almak için kararlıca direniyorlar. Grevci işçilerin, bu haklı mücadelede önemli zorlukları göğüsledikleri biliniyor. Ama grevlerin inatla sürüyor olması, grevcilerin bilinçli ve azimli olmalarından, teslim olmaya niyetli olmadıklarından, grev yenilgisinin büyüyüp bir sınıf yenilgisine yol açabileceğini seziyor olmalarından kaynaklanıyor.

Türkiye'de grevler şimdiye değin bu kadar yaygınlaşmadı ve bu kadar uzamadı. Bunda, işçilerin kararlılığı kadar, işverenlerin uzlaşmaz tutumlarının da rolü var. İşverenlerin «uzlaşmazlığı» ise, yeni bir yaklaşım içinde olmalarıyla açıklanabilir. Onlar, bugüne kadar işleyegelen toplu sözleşme düzeninin dışında bir düzenlemeyi zorlamaktadırlar. Bu özlemlerinin kapsamı içinde, işçi haklarının yokedilmesinden, topyekûn emekçi sınıf hareketinin ezilip sindirilmesine kadar, onlar açısından «yeni» olan talepler vardır.

Burjuvazinin bu yaklaşımı ister istemez siyasal boyutludur. Grevleri «ideolojik» veya «siyasal amaçlı» olmakla suçlaması da bundandır. Gerçekten de, grevlerin siyasal boyutu vardır ve olmak zorundadır. İşçi sınıfına karşı siyasal tuzaklar hazırlanmaktadır. Bu planlı saldırıları boşa çıkarmanın yolu, siyasal planda merkezileşmiş bir karşıkoyma ile mümkün olabilecektir.

Burjuva cephesinin işçileri açlığa, örgütsüzlüğe zorlaması ve bir yerde grevleri çözüp mücadeleyi teslim almayı umması, içinde bulunduğumuz koşullarda yadırganacak bir durum olamaz. En temel haklar noktasında işverenlerle temasa gelen işçiler, burjuvazinin kendileri için hiç de iyi şeyler düşünmediğini görme olanağını buluyorlar. Böyle olduğu içindir ki, kendi alternatiflerini yaratmanın yollarını arıyorlar.

İşçi sınıfının sarılacağı alternatiflerin başında, sendikalarının çatısı ve güvencesi altında kenetlenmek ve mücadeleyi sürdürmektir. İşçiler, bunun doğal ve mantıki uzantısı olarak da, merkezileşmiş sendikal güçlerine, DİSK'e umut bağlamak durumundadırlar. Ama bu grevler, kazandıkları ve sınıf mücadelesine kattıkları boyut bakımından tüm siyasal ve demokratik güçlerin güvencesine de

Devamı s. 7, sü. 7'de

Halkımız kara bayramlar yaşıyor

- Yusufoğlu, yayınladığı bayram mesajında, «halkımız her yıl kara bayramlar yaşamaya mecbur ve mahkûm olmadığını kanıtlayacaktır» dedi.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu, Şeker Bayramı dolayısıyla yayınladığı mesajda, bu geleneksel bayramın da, diğerleri gibi «faşist terörün kanlı pençesi altında ve dayanılmaz boyutlardaki pahalılığın, işsizliğin, yoksulluğun girdabı içinde» yaşandığını söyleyerek, «sömürü ve baskı güçleri halkımızı kara bayramlara mecbur bırakmaktadır, ama bu bir kader değildir, sömürü ve zulüm zinciri halk ve demokrasi güçlerimizin örgütlü mücadelesiyle mutlaka parçalanacaktır» demiştir. Yusufoğlu, «bu koşullarda bayram kutlama mesajları yayınlamak, samimiyetsizliktir. Burjuva politikacılarının sahte barış ve

Devamı s. 7, sü. 3'de

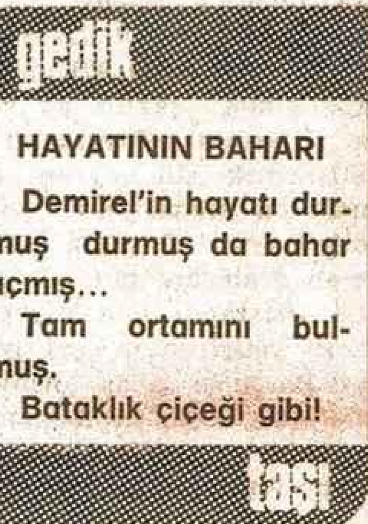
Sağlık emekçileri direnişe geçti

- Hükümet sağlık emekçilerinin direnişi karşısında geri adım attı.

Tam gün yasası gereğince sağlık emekçilerinin yan ödemelerinden kademeli olarak kesinti yapılmasının Sayıştay'ın kararıyla iptal edilmesi ve ücretlerin maaşla birlikte vergilendirmeye tâbi tutulması üzerine direniş kararı alan sağlık emekçileri, 8 Ağustos günü eylem kararını yurt çapında uyguladı.

Kamu sağlık kuruluşlarında işi bırakma şeklinde gerçekleştirilen 1 günlük direnişe, tüm yurt çapında katılım olduğu gözlendi.

Devamı s. 7, sü. 5'de

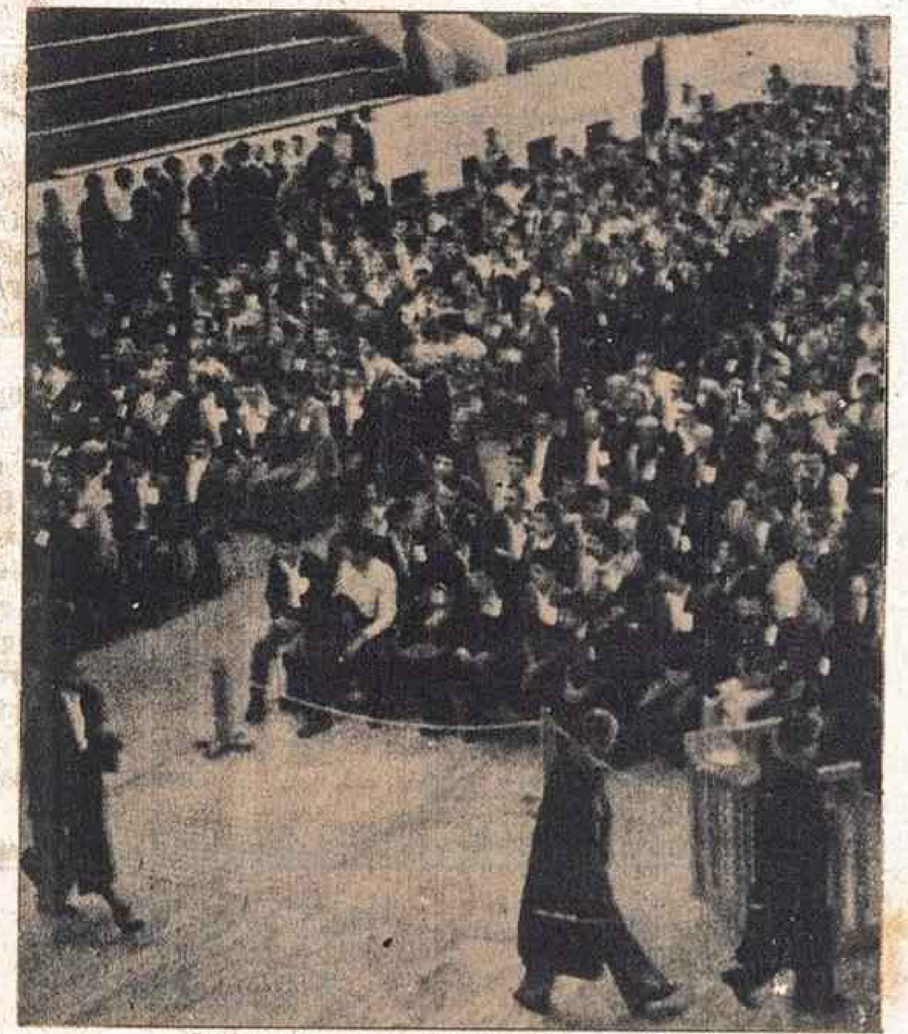

Kahramanmaraş faşist katliamının baş suçlusu MHP'dir

- Kahramanmaraş katliamının planlayıcısı ve düzenleyicisinin faşist MHP ve yan kuruluşları olduğu belgeleriyle sabitken, mahkemenin MHP hakkında suç duyurusunda dahi bulunmaması, davanın özünün çarptırılmasıdır.
- Kahramanmaraş davasında, faşist milliyetçi hareketin halk ve insanlık düşmanı yüzü bir kez daha tescil edilmiştir.

Kahramanmaraş katliamı davası sonuçlandı. 22 kişi idama, on beş kişi müebbet hapse mahkum oldu. Bir çok sanık yirmi-yirmi beş yıl hapse hüküm giydi. Yani Kahramanmaraş'ta toplu adam öldürme suçlarının işlendiği sabit oldu ve olayın suç-

Devamı s. 7, sü. 1'de

Kahramanmaraş sanıkları mahkemede

DİSK ve Demokratik Birliğin Örgütlenmesi

YAZISI 2. SAYFAMIZDA

Demirel 7 ayda liranın değerini yüzde 70 düşürdü

TL'nin 7 aylık tablosu

Dövizin Cinsi	Ocak 1980	Ağustos 1980
Amerikan Doları	46.10 TL.	80.00 TL.
Alman Markı	27.20 TL.	44.75 TL.
İngiliz Sterlini	97.32 TL.	186.40 TL.
İsviçre Frankı	29.40 TL.	48.19 TL.
İsveç Kronu	11.30 TL.	19.18 TL.
Kuveyt Dinarı	171.26 TL.	297.94 TL.
S. Arabistan Riyali	13.85 TL.	24.10 TL.
100 İtalyan Lireti	5.81 TL.	9.48 TL.
Fransız Frankı	11.57 TL.	19.62 TL.

AP azınlık iktidarı, işbaşına geldikten sonra tekelci burjuvazinin çıkarlarını korumak ve parababalarına yeni çıkarlar sağlamak üzere bir dizi karar almıştı. «Ekonomik önlemler paketi» olarak kamuoyuna lanse edilen kararlar 24 Ocak'ta yürürlüğe konulmuştu. Yürürlüğe konulan bu kararlar, işçilerin ve emekçilerin üzerindeki dayanılmaz yaşam koşullarını daha da ağırlaştırmayı ve böylece tekelci burjuvaziye yeni sömürü ve kâr olanaklarının yaratılmasını hedefliyordu.

Nitekim 24 Ocaktan bu yana geçen 7 aylık dönemde yapılan devalüasyonlar ve süregelen enflasyon sonucunda emekçile-

Devamı s. 7, sü. 2'de

İşkenceleri askeri mahkeme de doğruladı

- Sorgulama sırasında ölen Osman Mehmet Önsoy'a emniyette işkence yapıldığı sıkıyönetim mahkemesince ortaya çıkarıldı.
- I. Ordu Asker Mahkemesi, Emniyet I. Şube görevlileri hakkında kamu davası açtı.

Siyasi tutuklulara emniyette yapılan işkencelerle ilgili olarak kamuoyuna yansıyan haberler, Osman Mehmet Önsoy'un emniyette gördüğü işkenceler sonunda öldüğü yolunda I. Ordu Askeri Mahkemesi'nin kararıyla resmen doğrulandı.

Basında sık sık yer alan işkence olayları konusunda hiçbir işlem yapılmamış olmasına ilerici kamuoyu tarafından öteden beri dikkat çekilmekle birlikte, işkence suçluları hakkında bir işlem yapılmamaktaydı.

Son olarak, Emniyet I. Şube'de gözaltındayken kendisine suç kabul ettirilmek amacıyla işkence yapılan ve işkenceler sırasında ölen Osman Mehmet Önsoy'un babası, işkencecilerden davacı olmuştu. Ancak Askeri Savcılık, basında da yer alan olayla ilgili olarak yayınladığı bildiride, Önsoy'un işkencede ölmediğini öne sürmüş ve şu açıklamayı yapmıştı:

«Adli Tıp otopsi raporunda, ölümün 'taze akut ülser zemininden menşeli iç kanamadan meydana geldiği' kesinlik-

Devamı s. 7, sü. 7'de

«Demirel halkla alay eder gibi yalan söylüyor»

- TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu: «Demirel, sivil cinayet şebekelerini kullanarak, solu ve emekçi halk muhalefetini sindirmek, dönem dönem kurduğu, ama her defasında kaybettiği iktidarlarının ömrünü böylece uzatmak politikası izlemektedir. Gene koltuğu sallanan Demirel, bir kez daha aynı şeyi yapmaktadır.»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu, geçtiğimiz hafta sonu toplanan TSİP GYK'sında yaptığı konuşmada, Başbakan Demirel'in son basın toplantısındaki sözlerini eleştirerek, «faşist terör Demirel'in ilk başbakanlığı yıllarında komando kamplarında örgütlenmiş ve Demirel'in MC hükümetleri zamanında hızla tırmanmış ve kendisinin yeniden Başbakan olmasıyla birlikte bugünkü doruğuna ulaşmıştır. AP'nin başı şimdi bu suçunu öıtbas etmek için sureti haktan gözükmektedir.» demiştir.

Yalçın Yusufoğlu, TSİP Genel Yönetim Kurulunda yaptığı konuşmada, Demirel'in son basın toplantısındaki sözlerini eleştirerek şöyle dedi:

«Faşist terör artık günde yirmiyi aşkın yurttaşın canını alacak boyutlara varmıştır. Türkiye'de terörün himayecisi ve tertipçisi Demirel'in kendisidir. Faşist komando kampları ilk kez Demirel'in el altından teşviki ile açılmış, gene onun MC dönemlerinde her bakımdan tırmandırılmıştır. Bugün faşistler bir yandan resmi kurumlarda alabildiğine yuvalanıp tırmanırken, öte yandan bir çok Anadolu kentini ve kasabasını işgal etmekte, büyük şehirlerde ise mahalle mahalle, semt semt yayılma çabası gütmektedirler.

AP ve onun başı, faşist hareketin koruyucusu ve işbirlikçisidir. Demirel ve partisi kısa vadeli iktidarlarını hep faşist terörün döktüğü kanlar üzerine inşa etmişlerdir. Demirel, sivil cinayet şebekelerini kullanarak, solu ve emekçi halk muhalefetini sindirmek, dönem dönem kurduğu,

Devamı s. 7, sü. 1'de

İtalya'da faşistlerin katliamı lânetlendi

İtalya'da faşistlerin Bologne istasyonunda bombayla 86 kişiyi öldürmesini protesto etmek amacıyla genel grev ve gösteriler yapıldı. Olaya tepkiler sürüyor.

İtalya'da gerici güçlerin saldırıları ve ekonomik bunalım her geçen gün artarak büyüyor. Demokratik ve sendikal liderler yargıçlar ve kamuoyunda tepki yaratacak seçkin kişiler birbiri ardına katlediliyor. Gerici ve faşistlerin bu katliamları ve maceracı grupların da alet edilmesiyle demokratik özgürlükler kısıtlanmaya çalışılırken, bu durum aynı zamanda İtalyan Komünist Partisi'ne karşı propaganda edilmeye uğraşılıyor.

Ülkenin ikinci büyük partisi olan Komünist Partisi'nin iktidar ortağı edilmemesi için emperyalizm ve işbirlikçilerinin yoğun gayret sarfettikleri görülüyor. Ne var ki Komünist Partisi'nin iktidar ortağı edilmediği sürece ülkenin «hükümet krizleri»ne çözüm olmadığı da artık açık seçik ortadadır.

Hristiyan Demokrat, Sosyalist ve Cumhuriyetçi partilerin oluşturduğu son hükümet Parlamentoda az farkla çoğunluğa sahipti. Ancak bu çoğunluk ülkenin yüzyüze olduğu ağır sorunları çözmleyebilecek güce sahip değildi. Hristiyan Demokrat Parti'nin geçtiğimiz aylarda yapılan kongresinde gerici kanat yönetime gelmiş ve Komünistlerle

Devamı s. 7, sü. 2'de

İtalyan işçi sınıfı, faşist cinayet ve katliamlar karşısındaki kararlılığını her zaman olduğu gibi bir kez daha genel grev ve kitlesel gösterilerle gösterdi.

DİSK ve Demokratik Birliğin Örgütlenmesi

Mehmet DİZDAR

DİSK'e bağlı —özellikle— üç sendikanın ve dolayısıyla DİSK'in zorlu bir ekonomik mücadele içinde bulunduğu şu günlerde DİSK'e siyasal demokrasi ve anti-faşist mücadele açısından da önemli görevler düşmektedir. Esasen sürmekte olan grevlerin boyutları ve yaygınlığı bu grevleri sadece ilgili sendikaların ya da sadece DİSK'in bir görevi olarak görmemize engeldir. Türkiye tarihinin en yaygın ve en kapsamlı grevlerinin zor koşullar altında sürdürüldüğü düşünülürse, grevlerin başarıyla sonuçlandırılması sorunu, yalnızca ilerici sendikal mücadelenin, salt Türkiye işçi hareketinin değil, aynı zamanda topyekûn devrimci-demokratik mücadelemizin en önemli, en ivedi görevlerinden birisi olarak önümüzde durmaktadır.

Gerek anti-faşist güçlerin başarıları gerekse de DİSK'in asli görevi olan **grevler mücadelesi'nin** kazanılması, her ikisi de demokrasi güçlerinin —hiç değilse önemli bir kesiminin— örgütlü ve merkezi birliğinin gerçekleştirilmesine bağlıdır.

Bu doğrultudaki çalışmaların kalıcı sonuçlara ulaşması ise hem genel demokratik hareket için hem de DİSK'in kendi görevlerini layıkıyla yerine getirebilmesi için gereklidir. Bu nedenle, en geniş demokrasi güçlerinin **bir üst örgütlenmesinin** bugünkü mümkün somutlanması olan **Demokratik Birlik Hareketi'nin** (platformunun) oluşturulmasında DİSK'in önemli bir sorumluluğu vardır.

DİSK'in son beş yıl içindeki demokratik güç ve eylem birliği konusundaki anlayışını ve tutumunu somut örneklerle geçen haftaki yazımızda anlatmıştık. Aynı tavrın DİSK üstyönetiminde sürmesi halinde DİSK'in böylesine gerekli ve hayati bir oluşuma katkı getirmesi zordur.

Bu nedenle, DİSK yöneticilerinin herşeyden önce güç ve eylembirliği, ya da demokrasi güçlerinin birliği gibi gerekleri, sadece bildirilere basın metinlere geçirilen bir slogan olarak görmemeleri, bunların gereğinin bugünkü verili durumlarda nasıl yerine getirileceğini somut çözümlerle ve titizlikle gündeme almaları gerekir.

Türkiye'de emekçi kitlelerin nihai kurtuluş yolu hiç kuşkusuz **işçi sınıfı öncülüğündeki** tüm halk güçlerinin mücadele cephesinin kurulmasıyla açılacaktır. Ve bilindiği gibi böyle bir cephe, siyasal bir bileşimdir. Kuşkusuz ki, siyasal karakterli olmayan kuruluşlar, demokratik kitle örgütleri de cephenin içinde yer alırlar, fakat cephe hareketi siyasal bir harekettir. Ülkenin somut koşullarında önüne koyduğu temel siyasal hedefleri gerçekleştirmek için mücadele eden bir üst örgütlenmedir.

Bugün gerek böyle bir cepheye öncülük edebilecek düzeyde gelişkin bir işçi sınıfı merkezi otoritesi **henüz** gerçekleşmediği için, gerekse halk ve demokrasi güçleri arasındaki dağınıklık büyük boyutlarda sürdüğü için, devrimci-demokratik hareketin içindeki ayrılıklar derin bulunduğu için bu olguların sübjektif yansımaları sosyal pratiğe haddinden fazla yansıdığı için, cepheyi kurmanın objektif koşulları ve maddi temeli hazır olduğu halde, solda ve hatta sosyalist hareket içinde yer alan kimi politik örgütlenmelerin sübjektif tutumları nedeniyle cephe kurulamamaktadır.

Fakat cephenin bugünden yarına kurulması zordur diye, oturup beklemek ve demokrasi güçlerinin güncel demokratik hedefler ve ivedi anti-faşist görevler etrafındaki birlikteliği yolunda somut örgütlenmeler ortaya koymaktan kaçınmak bağışlanamaz bir hatadır.

Siyasal iktidarın ele geçirilmesi için zorunlu olan cephe örgütlenmesi için gerekse hemen bile, faşizmden çıkarı olmayan tüm siyasal ve diğer toplumsal güçlerin biraraya gelerek birlik ve işbirliği konusunda kalıcı üst örgütlenme modelleri gerçekleştirmek mümkündür.

Böylesi bir biçimlenme, cephe düzeyinde ve o nitelikte bir üst örgütlenme olmasa bile, hem mevcut faşist terör ve tehlikeye karşı tüm demokrasi güçlerini yanyana getirecek ve bu güçleri somut hedefler ve programlar etrafında ortak bir mücadeleye kitlesel olarak sevkedebilecek bir merkezileşme olacaktır, hem de bugüne değin hiç bir gücün tek başına gerçekleştiremediği [illegible] yolunda önemli bir aşamayı oluşturacaktır.

«Demokratik Birlik» ya da «Demokratik Blok» veya benzeri ad alabilecek olan böyle bir örgütlenme esas olarak güncel ve somut anti-faşist ve diğer demokratik görevleri yerine getirecekten, bu, bir taktik örgütlenmedir, ama cephenin kendisi değildir.

Gene böyle bir birliktelik, bugüne değin yapılan demokratik platform çalışmalarından iki açıdan farklı olacaktır. Önerdiğimiz böylesi bir demokratik birlik hareketinin, bugüne değin yapılan demokratik platform çalışmalarından daha ileri olmasını sağlayacak bu iki vektör:

1 — Demokratik Platformların asıl eksiği siyasal örgütlenmelerin orada yer almamasıydı. Öngördüğümüz demokratik birlik hareketinde ise, onun önereceği ilkeleri ve mücadele biçimleri bütünlüğünü kabul eden ve toplumsal ağırlık taşıyan hareketlerin onun içinde yer almasıdır.

2 — Demokratik Platform deneyleri, genellikle günübirlik eylemlerle ve az sayıdaki, eylem biçimiyle kendisini sınırlarken, önerdiğimiz Demokratik Birlik hareketi, işçi sınıfı başta olmak üzere ülkenin tüm emekçi kesimlerini ve onların ortak ve ayrı ayrı ivedi hedeflerini kucaklayacak ve bu kesimlerin ya da örgütlerin ayrı ayrı verdikleri mücadeleleri tek bir birlik hareketinde birleştirerek, yaratılan bu toplumsal güçle, global mücadelenin merkezileştirilerek güçlendirilmesine hizmet edecektir. Böylesi bir topyekûn mücadele ise hiç kuşkusuz, sadece miting ve kitle gösterisi yapmakla yetinmeyip, kendisini salt bu tür eylem modelleriyle sınırlamayıp, etkisini emekçilerin üretim sürecindeki konumlarından alan kitlesel demokratik direnişleri örgütleyecek, aynı zamanda faşist teröre, faşist işgallere ve genel faşist tehdide karşı topyekûn **anti-faşist kitle mücadelesini** de birinci planda ve ivedilikle merkezileştirecektir.

Gene böyle bir demokratik birlik hareketi, sadece faşizmin değil, aynı zamanda ona yataklık eden siyasal gericiliğin de saldırılarına, baskı yasalarına karşı **siyasal demokrasi** için genel mücadelenin örgütlenmesine, baskı yasalarının ve benzeri girişimlerin engellenmesine, demokratik mevzilerimizin genişletilmesine önayak olacaktır.

İşte şu anda esas olarak bu görevlerle donanacak böyle bir demokratik birlik hareketinin gerçekleştirilmesi, bu amaçla böyle bir bileşimde yer alabilecek olan ve almak isteyen güçleri kucaklayacak bir **Demokratik Konferans'ın** toplanması, bu konferans sonucunda somut programların yapılarak, bir merkezi Koordinasyon Komitesi'nin kurulması, yapılacak eylem takvimiyle birlikte, söz konusu merkezi komite aracılığıyla ve demokratik birlik hareketine katılan tüm örgüt ve kişilerin aktif çabalarıyla bu programların hayata geçirilmesi mümkün olacaktır.

Böyle bir **birleşik hareketin** organize edilmesinde DİSK'e çok önemli görevler düşmektedir. DİSK, Türkiye solunda etkinlik taşıyan belli başlı siyasal hareketlerle ve en önde gelen etkin ve saygın kitle örgütleriyle birlikte bir hazırlık komitesinin oluşturulmasını ciddiyetle ele almalı, bir hazırlık komitesinin, diğer bütün demokratik güçlere çağrı yapması, bir Demokratik Konferans'ın, demokratik yaşamda bireysel çabalarıyla da rol oynayan yazar, gazeteci, bilim adamı gibi şahsiyetleri de kucaklayacak biçimde toplanması şarttır. Böyle bir Konferans sonucunda oluşturulacak olan ve içinde belli başlı siyasal ağırlıkların da yer alacağı bir merkezi komiteyle konferansın benimseyeceği program hayata geçirilmeli, mücadelenin gelişim seyri uyarınca zaman zaman merkezi komite, demokratik birlik platformunda varolan tüm örgütleri toplantıya çağırarak mekanizmaları ve merkezi çalışmanın gerektirdiği zorunlu alt örgütlenmeleri kurmalıdır.

Bilinin ışığında ve bugünkü somut olanaklara uygun olarak öngördüğümüz ve ortak çabalarla zenginleştirilip, ayrıntılaştırılması gereken bu örgütlenme ve merkezileşme çabaları, DİSK'le birlikte zaman geçirmeden başarılmalı ve sonuçlandırılmalıdır kanısındayız.

Daha önce Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin DİSK'e önerdiği ve ayrıntılı bir mektupla somutladığı bu öngörü ,bugün her zamankinden daha acil ve daha zorunlu bir görev olarak hepimizin ve DİSK'in önünde durmaktadır.

HAYVANLAŞMA

A. Hamdi KARSU

Demirel'in devlet adamlığından yana zerrece nasibi yok..»! Ecevit'in kendi ölçülerinden bulup çıkardığı bu değerlendirme sağcı yazarları öfkelendirmiş. Demirel gibi «bir büyük devlet adamına» böyle söz söylenir mi? Ecevit'in yanıldığını anlatmak için şöyle yazdılar: «E insaf...» «Hani çıkıp dese ki 'Cemiyet adamlığından yana zerrece nasibi yok' eh belki»... «Dese ki 'Duygu ve hayal aleminden yana zerrece nasibi yok' eh o belki»... «Dese ki 'Şiirden, edebiyattan, müzikten yana zerrece nasibi yok' eh, o da belki»... «Hatta dese ki 'Dosluk ve arkadaşlık gibi neselerden yana zerrece nasibi yok'... Giyimden kuşamdan dünya zevklerinden ve nimetlerinden yana, estetikten köstetikten yana zerrece nasibi yok' eh o da belki»...

«Devlet adamlığından yana zerrece nasibi yok'...»

«İşte Demirel için söylenemiyecek yegâne laf...» (R. Tamer. Tercüman 6 Ağustos 1980)

«Devlet adamlığı» kavramının şu ya da bu içeriğinden çok, yukarıdaki yaklaşımın niteliği üzerinde durmak gerek. Demirel'de bulunmadığı açıkça kabul edilen niteliklerden, «devlet adamlığı» kavramının ne anlamda kullanıldığı ve özlendiği de anlaşılmaktadır.

«Desek» sağcıların rahatça kabul edecekleri söyledikleri niteliklere bakalım: «Cemiyet adamlığı»... «Duygu»... «Şiir, edebiyat, müzik»... «vefa, hatır, gönül, dostluk, arkadaşlık, giyim, kuşam, dünya zevkleri ve nimetleri, estetik...» vb. gibi...

Herkes bilir ki, bu özellikler insanidirler. İnsan bu niteliklere sahip olduğu sürece insanlaşır. İnsanı bu özelliklerinden soyutlayınız, geriye hayvandan ileriye bir şey kalmaz. Ama sağcı yazara göre, bu nitelikleri taşımıyan bir insan iyi bir «devlet adamı» olur ve Demirel de böyle bir «devlet adamı» olduğu için elestiriden azadedir!

Zavallı sağcı yazar bir bakıma haklıdır da! Çünkü Demirel, nice büyük bir «devlet adamı» olduğunu kanıtlayabilmek için çırpınıp durmaktadır. Bu nedenle de, yukarıda bir kısmını saydığımız insani özelliklerinden arındıkça, [illegible] iktidarında kalan başka «insani kalıntılar» varsa eğer, onlardan da arınacaktır ve dört dörtlük bir «devlet adamı» olacaktır.

Bir avuç tekelci adına emekçi yığınları açlığa sürüklemek, açlığa karşı direnen halkı zorbalıkla ezip sindirmek, bunun için işkencenin ve yoketmenin bütün metodlarını kullanmak; ve bütün bunları yaparken kılını bile kıpırdatmamak... İşte «devlet adamlığı» budur ve böyle olabilmek için hayvanlaşmak gerekli olmasa bile öncelikle insan olmamak gerek.

Faşizm ve faşizme duyulan özlem, kendini sadece demeçler veya sloganlar aracılığıyla değil, bazen örneğimizde görüldüğü gibi, ahlâki ve insani değerler bakımından da ele verir. İnsanlıkta faşizm düzeyinde düşmen olabilmek için, en az onun kadar insanlığını yitirmiş olmak gerekir. Demirel de bir «devlet adamı» olarak [illegible]

Bu yolun sonunda «devlet adamlığı» vardır!

Tektaş Ağaoğlu **Bakış**

Hayatının Baharını Yaşıyormuş!

Altmışa merdiven dayamış, şakakları burjuva politikasının entrika değirmeninde ağarmış...

Şimdi hayatının baharını yaşıyormuş! Zeytinin tanesi yüzelli kuruşa yeniyor. Etin kilosu dört yüz lira. Ortalama ev kirası onbin. İşçinin, köylünün alacağı milyarlarca lira ödenmiyor. Elli binden fazla işçi grevde. Lokovttan geçilmiyor. İşçi ücretleri geriledikçe geriliyor. Televizyonda, radyoda, gazetelerde bankacılarla bankerler, «Malınızı mülkünüzü satın, elinizdekini avucunuzdakini bize verin, sizi milyoner yapalım. Yirmi bin lira, yüz bin lira maaşa bağlayalım!» diye birbirleriyle yarışıyorlar. Bir apartıman dairesi on beş, yirmi milyona satılıyor. Azınlık iktidarın bakanları yoksul ailelere, «İki yakayı bir araya getirebilmek için çocuklarınızı da çalıştırın!» diye akıl veriyor. Bakanlar bakanı, ekonomi dahisi (!) Turgut Özal, ekonominin burnunu sıkıp boğazından aşağı acı IMF reçetelerini boşalttıkça, bir yandan habire, «Bu daha az! Daha yıllar sürecek!» demekten geri durmuyor. Üretim durmuş. İşsizlik alabildiğine artmakta... Adam hayatının baharını yaşıyormuş!

Yirmi ilde sıkıyönetim yürürlükte. Demokratik haklar askıya alınmış. Hapishanelerde on binlerce insan yatıyor. Günde ortalama on - onbeş insan hayatını kaybediyor. Ülkenin dört bir yanında faşist katliamlar birbirini kovalıyor, kurtarılmış bölgelerde faşist zorbalığın adına devlet gücü adı veriliyor. «Hürriyetçi parlamenter düzeni korumak için hürriyetlerin daha da kısıtlanmasından başka çare yoktur» deniliyor ve haberi demokrasiye saldırılıyor. Parlamento çalıştırılmıyor, ya da giderek salt hürriyetleri budama makinesi haline getirilmek isteniyor. Ülkenin tüm komşularıyla ilişkilerinin bozulması, şovenizmin azdırılması için el altından, el üstünden türlü dalavera çevriliyor... Adam hayatının baharını yaşıyormuş!

Tam zamanını bulmuş bu lâfı etmenin. Demek ki zamanıymış, Allah söyletmiş! Bu zamanda hayatının baharını yaşadığını söyleyen adamın bugüne dek yaşadığı hayatı niçin ve nasıl yaşadığını ve yaşamaktan ne anladığını varın siz anlayın!

Üniversite sınavını kimler kazanamıyacak?

Üniversite seçme sınavlarının sonuçları belli olmaya başladı. 400 binden fazla adayın katıldığı ancak 40 bin adayın üniversiteye girme şansına sahip bulunduğu koşullarda üniversiteye giremeyenlerin kimler olacağı daha bugünden belli.

Bugüne kadar defalarca yazılıp çizilen, eğitimde fırsat eşitsizliği bir kez daha belgelendi. Bu kez açıklamayı yapan Üniversitelerarası Seçme ve Yerleştirme Merkezi, ÜSYM tarafından hazırlanan rapora göre, üniversite sınavlarına giren ve kazananlar arasında yapılan bir araştırmaya göre, Türkiye düzeyinde Doğu Anadolu bölgsinein, kentler düzeyinde ise gecekondu bölgelerinin diğer yerlere göre büyük farklılıklar gösterdiği belirlendi.

Üniversiteye girebilme oranı Marmara bölgesinde % 29 olarak saptanmış. Buna karşılık Doğu Anadolu bölgesinde bu oran yalnızca % 7 olarak belirlenmiş. Marmara bölgesindeki bu oran içerisinde yer alanların başında özel okul ve özel dershanelerden yararlananların geldiğini tahmin etmek güç değil. Nitekim her yıl ilân edilen en başarılı 50 lise mezunu öğrencinin çok büyük bir kısmının özel okul ve yabancı özel okul mezunları olduğu görülüyor. Şans eseri bir iki tane normal liselerden mezun aralarında bulunuyor.

Yine ÜSYM raporuna göre, bölgeler arasındaki farka benzer bir farklılığı bir il'in okulları arasında görmek de mümkün. Örneğin, Ankara Bahçelievler Deneme Lisesi'nden mezun olanların % 72'si üniversiteye girebiliyor, buna karşılık aynı ildeki bir başka semtte bulunan Abidinpaşa Lisesi mezunlarından yalnızca % 8'i bir yüksek öğrenim kurumuna girebiliyor.

Böylelikle eğitim eşitsizliği bir kere daha gözler önüne seriliyor.

Beytepe'de faşist saldırılar

Uzun süreden beri idare - jandarma desteği ile Beytepe'deki ilerici devrimci sosyalist öğrenci ve personele azgınca saldıran faşist güruhlar, umduklarını bulamamanın kudurganlığı içinde, 1 Ağustos Cuma günü, okul personeline karşı yeni bir saldırı düzenlediler.

Halk düşmanlığından başka hiçbir özelliği olmayan bu «sözde öğrenci» faşistler, önce 30-40 kişiyle ilerici bekçi Basri Gündoğan'a taş ve sopalarla saldırdılar. Personelin tepkisiyle çareyi kaçmakta bulan faşistlerden kompusta kalan 3 tanesi de Elektronik Bölümünün arkasında Beytepe emekçilerinden Ahmet arkadaşa silâhla saldırdılar. Yaralanan arkadaş, hastaneye kaldırılırken Beytepe çalışanları faşistleri kovaladılar. Faşistleri her zaman olduğu gibi, emekçilerin elinden jandarma kurtardı. Emekçilere karşı faşist ellerce kullanılan silâh ise bir türlü bulunamadı! Bu bile okuldaki idare - jandarma - faşist işbirliğinin açık bir kanıtıdır.

Her zaman için, faşizme karşı mücadelenin ön safarında yer alan işçi sınıfı sosyalistleri Beytepe'de gelien bu son saldırıya karşı koyarken de en ön saftaydılar. Tüm Beytepe çalışanlarınca gözlenen bu olguyu, ne D. Yol'un demagojileri, ne de karşı-devrimci Maoculuğun parsa toplama gayretleri değiştirebilir. Bilimsel Sosyalistler bir kez daha haykırıyor:

Beytepe Emekçileri;

Yılgınlığı, maceracılığı ve grupçuluğu mahkûm edelim. Faşizme karşı birleşelim.

Beytepe'de işçi - memur - öğrencilerin anti-faşist mücadele birliğini sağlamak için ileri!

Beytepe'de de faşizme geçit vermeyeceğiz!

Beytepe'den
işçi - memur - öğrenci
işçi sınıfı Sosyalistleri

DİYARBAKIR KÖYLÜLERİ ÖRGÜTLENME GEREĞİNİ KAVRIYOR

Güneydoğu köylerinde geri bıraktırılmışlığın halen en gaddar biçimlerde sürdürüldüğüne adım başında tanık olunuyor. Köylüler, en temel sorunlarını dile getirmek amacıyla ilgililere başvurduklarında ise tersleniyor: **demokratik haklarını kullanmak istediklerinde** her türlü **baskı ve zulüm** kendilerine reva görülüyor.

Diyarbakır Çınar ilçesine bağlı Cobin köylüleri, gazetemiz muhabiri aracılığıyla sorunlarını ileterek, artık bilinçlenmekte olduklarını ekliyor ve şöyle diyorlar:

«Biz uzun zamandan beri burada yaşıyoruz, yolumuz yok, okulumuz yok, elektriğimiz yok. Suyumuzu köyün arkasında bir pınardan alıyoruz. O su da sağlığa çok zararlıdır.

Köyümüzde sağlık ocağı da yok. Bazen acil hastamız oluyor. Köyün on kilometre uzaklığında çakıllı bir yol var. Hastamızı Diyarbakır'a yetiştirmek için hayvan sırtında on kilometrelik yola götürüyoruz. O yolda gidip gelen arabalara bindirebilirsek, hastamızı zor Diyarbakır'a yetiştirmeye çalışıyoruz. Bazen bu yolda ölenler bile oldu. Kışın ise hastamızı hiç bir yere götüremiyoruz, ölüme terketmiş oluyoruz.

Geçim kaynağımız hayvancılıktır. Hayvanlardan aldığımız besinleri Diyarbakır'a götürüp satıyor, karşılığında yiyecek ve giyecek sağlayabilmeye çalışıyoruz.

Ekilebilir arazimiz çok az. Çünkü arazilerimiz, hep kayalık ve taşlıktır. Burada bizi hiç soran yok, sanki köşeye atılmışız. Ama seçim zamanları gelip şöyle diyorlar: Eğer oylarınızı bize verirseniz, yollarınızı ve diğer eksiklerinizi tamamlarız... Oylarımızı aldıktan sonra yine bizi unutuyorlar.

Ama artık gerçeği ve çareyi öğreniyoruz. Tek çare, bütün köylüler ve işçilerin örgütlenip burjuvaziye iyi bir ders vermesi. Biz köylüler, şimdi Emekçi Köylü Birliği'ni de öğreniyoruz. Günü gelince gerekli dersi elbet vereceğiz.»

Okurlardan

Baskı ve sürgünler bizi yıldıramaz

Tekelci burjuvazinin temsilcisi AP azınlık iktidarı CHP'nin vermiş olduğu gensorudan sonra almış olduğu «güvenoyu» ile kan alarak işçi, memur, öğretmen kıyım ve sürgünlerini ilçemizde daha da arttırmıştır.

AP, iktidar olduğu ilk günlerinden başlatmış olduğu insanları işsizliğe ve açlığa mahkûm etme operasyonu ile Azot Sanayi, Suni İpek Fabrikalarındaki ilerici, demokrat, sosyalist mühendis ve teknik elemanları yurdun çeşitli yerlerine sürgün etmiştir.

Azot Sanayi Fabrikasında «işçi kadrosu» olmasına rağmen, 9, 12 aydır «yetiştirme» olarak çalışan ilerici ve sosyalist işçilere «kadroları» verilmeyerek eski aracı olarak kullanılmaktadır. «Yetiştirme» olarak çalışan işçilerin hakkı olan «işçi kadrolarını», faşist militanları işe almak için kullanılmaktadır.

Asil-Çelik Farikasında işverenin yanlış tutumu ve işten atmaları protesto eden 300 işçi, bilimsel sosyalistlerin öncülüğünde 5 gün süren şanlı direnişlerine sahip çıkmayan sarı Otomobil-İş Sendikası'nın uzlaşmacı politikası sonucu 16 işçi işten atılmıştır.

İlçemizde sarı sendikacılığı çöp sepetine atan Petrol-İş Sendikası'nın yöneticileri ve üyeleri üzerinde uygulanan faşist askı, tutuklama ve işkenceler halen sürmektedir.

Hayat pahalılığının had safhaya vardığı, can güvenliğinin kalmadığı bir ortamda kıyım ve sürgünlerden Eğitim Emekçileri de nasibini aldı. Anayasa teminatı altında olan «eşler parçalanamaz» ilkesine uymıyan iktidar, çoğunluğu Demokratik Merkeziyetçi olan 12 Eğitim Emekçisini genellikle faşist işgal altında olan yerlere sürgün etmiştir. İşin en ilginç yanı; Devlet Memurları Kanunu'nun 170. maddesine göre, «her türlü yasal ve sosyal hakları saklı kalması» koşulu ile devlet tarafından 10 ay önce yurt dışına geçici görevle gönderilen bir öğretmenin sürgün edilmesidir.

İktidarın gözü dönmüş, pervasızca anti-demokratik uygulamaları halkımız tarafından yakından izlenmektedir. Tüm bu anti-demokratik uygulamalar karşısında yılgınlığa düşmeden mücadelemiz sürmektedir.

Halkımız tarafından bir gün bunların hesabı sorulacaktır. Böyle biline!

YAŞASIN ANTİ-FAŞİST CEPHE BİRLİĞİ!

Orhan TUNÇ/GEMLİK

Gerçek | Sahibi : Ali Kar | Sorumlu Müdür: Deniz ÖZYOL | Adres : Başmusahip Sokak Tan Apt. 10/11 Cağaloğlu-İstanbul | Dizgi : Kitle Gazetecilik Matbaacılık A.Ş. Baskı : Hürriyet Ofset Tesisleri

11 Ağustos 1980, s. 7

Grevlerin güvencesi

Baştarafı 1. sayfada

güçlerinin tümü direnmelidir. Ayrı ayrı direnmek yetmez. Güçleri birleştirip direnilmelidir. Örgütlü direnilmelidir. Planlı, programlı, ne isteyeceğini bilerek direnmelidir.

İşçi'lerin sendikalarına, DİSK'e ve siyasal umutlarına güvendikleri için kararlı olabilmektedirler. Bunun için grevlerin geleceğine güvenle bakabilmektedir. Bugüne kadar yılmadan mücadele etmeleri bundandır.

DİSK grevci işçilerden uzak durmuştur. Suskun ve hareketsiz kalmıştır. İşçlere, umdukları güvenceyi vermemiştir. Bu tutum grevlerin başarısına gölge düşürecek, hatta tekelleri yersiz umutlara sevkedecek bir tutumdur. Terkedilmelidir. Grevlere merkezi güçlerle destek sağlanmalıdır.

İşçi sınıfı sosyalistleri, bugünden başlıyarak, grevdeki işçilerle dayanışmayı güçlendirmelidirler. Bunun için merkezi prog ramın yerel birimlerde başarıyla uygulanması, işçilere, emekçilere ulaştırılması için azami çabayı göstermelidirler. Emekçi yığınların dikkatini grevlerle dayanışmaya çekmek, işçilere karşı maddi ve manevi sorumluluklarımızı en geniş kitlelere kavratmak, ama bununla yetinmeyip onları harekete geçirmek gereklidir.

Grevciler sahipsiz değildir ve işçi sınıfı, her şeyden önce kendi davasının sahibidir. Bu doğruyu ete kemiğe büründürmek için göreve!

7 ayda

baştarafı 1. sayfada

rin gerçek gelirlerinde büyük düşüşler olduğu gibi. ücretlerin dondurulmasına yönelik politika nedeniyle de onbinlerce işçi greve gitmek zorunda kalmaktadır. Özellikle Türk-İş'e bağlı sendikaların uzlaşmacı tavırları nedeniyle de yüzbinlerce işçi düşük ücret zamlarına ve sosyal haklara «evet» demek zorunda kalmıştır.

Bunun yanısıra üreticilerin ürünlerine verilen taban fiyatlar düşük tutulmaya çalışılırken bir yandan da üreticilerin milyonları bulan alacakları ödenmemektedir. Aynı durum işçilerin kıdem tazminatları için de söz konusudur.

İMF, OECD gibi emperyalist kuruluşların emirlerini harfiyen yerine getiren bu iktidar, 24 Ocak'ta yaptığı yüzde 50 oranındaki devalüasyondan sonra değişik zamanlarda yaptığı «para ayarlamaları» ile 7 ay içinde Türk lirasının değerini yüzde 70 oranında düşürdü. Devalüasyon ve onunla kolkola ilerleyen enflasyon emekçilerin satınalma gücünü büyük ölçüde ortadan kaldırmaktadır. Tekelci burjuvazinin bozanları, halkın temel ihtiyaç maddelerindeki dayanılmaz fiyat artışlarını görmezden gelerek, dayanıklı tüketim mallarının bazılarında oluşan nisbi dengelenmeyi «enflasyon yavaşladı» palavrası ile kitlelere yutturmaya çalışmaktadırlar.

Demirel'in başlardaki iddialarının tam aksine banknot matbaasının sürekli para basarak piyasaya sürdüğü, hatta para basımının matbaadaki işçi-işveren uyuşmazlığı nedeniyle yavaşlaması üzerine devlet memurlarına ve kamu kuruluşlarında çalışanlara maaş ve ücret ödemelerinin tehlikeye girdiği bu koşullarda enflasyonun yavaşladığı yalanına kimsenin inanması olası değildir. Önümüzdeki aylarda, kış mevsiminin de gelmekte olması nedeniyle temel ihtiyaç maddeleri başta olmak üzere bütün malların fiyatlarında daha hızlı artışların olacağını söylemek kehanet sayılmamalıdır.

Peşpeşe devalüasyonların yapıldığı, yatırımların durduğu, üretimin gittikçe düştüğü bir ülkede emperyalist kuruluşların emirleri ile ekonomiyi kurtarmak mümkün değildir ve şimdiye kadar hiçbir iktidar bunu becerememiştir. Türkiye'deki faşist destekli zulmün iktidarının ise zaten böyle bir derdi yoktur. Onun derdi tekelci parababalarına daha çok sömürü ve kâr olanakları sağlamaktır. İşçilere, emekçilere ve onların ekonomik demokratik haklarına bu nedenle saldırmaktadır.

maraş

baştarafı 1. sayfada

luları tespit edildi.

Bu suçlulara, kanun gözünde henüz daha «sanık» durumunda iken, kimlerin sahip çıktığını bütün kamuoyu biliyor. MHP'li ülkücü avukatlar sanıkların suçsuzluğunu kanıtlamak için «canla siperane» gayret gösterdiler. Bu arada birkaç önemli ülkücü «sanık» da son zamanların moda «firar»ına uğrayıp sırra kadem bastı. Böylece Kahramanmaraş'ta işlenen sabit suçla, bu suçun sanıklarını savunanlar arasındaki organik bağ bir kere daha ortaya çıktı ve mahkeme siciline yazıldı.

Ne var ki davanın siyasi özü, aslında, mahkemeden MHP hakkında suç duyurusu çıkıp çıkmayacağında yatıyordu. Davaya bakan mahkemenin, suç duyurusu ve ÜGD'nin Maraş şubesinin kapatılması taleplerini reddetmesi şimdi davanın özünde saptırılması gayretlerine yardımcı olacaktır.

Kahramanmaraş'ta işlenen suç, ceza yiyen bilmem şu kadar insanın suçuyla bitmemektedir. Bunlar asıl suçlunun aletleridir. Aldıkları cezayı şüphesiz haketmişlerdir, ama asıl sorun bunları şartlandıran, yönlendiren ve suça iten, Kahramanmaraş faşist katliamını planlayan ve kotaran ana siyasi mihrakın kanun gözünde de açığa çıkarılması sorunuydu. Faşist milliyetçi hareket Kahramanmaraş'ta suçüstü yakalandığı halde şimdi şekilen suç tek tek kişilerin üzerine atılmış olmaktadır.

Ama yine de, Kahramanmaraş davası kararıyla halk düşmanı faşistlerin kimi unsurları nasıl şartlandırarak ne gibi korkunç suçlara azmettirdikleri bir kez daha, hem de olanca çıplaklığıyla açığa çıkmıştır. Bu bakımdan bu karar, faşist milliyetçi hareketin köşeye sıkıştırıp doğrudan suçlu sandalyesine oturtulmasına giden yolda dönüm noktalarından biri yapılabilir. Yapılmalıdır.

Demirel

baştarafı 1. sayfada

ama her defasında kaybettiği iktidarlarının ömrünü böylece uzatmak politikası izlemektedir. Gene koltuğu sallanan Demirel bir kez daha aynı şeyi yapmaktadır.»

AP'nin ekonomik politikasının Türkiye kapitalizminin iflasını simgelediğini söyleyen TSİP Genel Sekreteri, «şimdiki ekonomik bataklığı bir gül bahçesi gibi gösterme gayreti boşunadır. İşsizlik, pahalılık ve yoksulluk cehennemi haline getirilen Türkiye için, 'mutlu ve umutlu' tablolar, cennet manzaraları çizmek yurttaşlarla alay etmektir. Fakat durum hiç de böyle olmadığını, Demirel'in Türkiye için çizdiği cennet tablolarının, softaların halkı kandırmak için çizdikleri cennet tasvirlerinden farklı olmadığını artık geniş emekçi yığınlar kavramaktadırlar. Demirel ve egemen sınıfların da korkusu zaten bundandır.»

Yusufoğlu, Demirel'in basın toplantısına TV'nin geniş yer vermesini de kınıyarak, «Kasaroğlu ekibi TRT'yi AP borazanlarının çaldığı bir avadanlık gibi kullanmaktadır» demiştir.

İtalya'da

baştarafı 1. sayfada

(farklı yaklaşımlarla da olsa) işbirliğini mümkün görenler yönetimi kabulenmiştir. Diğer taraftan sosyalist parti'nin yıllarca karşı çıktıktan sonra, hükümete katılma kararı Hristiyan Demokrat Parti'nin gerici kanadını özellikle umutlandırmıştır. Gericiler anti-komünizm temeli üzerine oturtulan Hristiyan Demokrat-Sosyalist Parti hükümet ittifakı ile Sosyalist Parti ile Komünist Parti arasındaki ilişkileri zayıflatacağını düşünmektedir. Sosyalist Partinin iktidar ortağı olması ve bugünkü anti-demokratik uygulamalara ve işçi sınıfı hareketinin aleyhine kararlara imza atması gericilerin ekmeğine yağ sürüyor.

Cossiga hükümeti İtalya'nın sorunlarını çözümleyemez durumdadır. İtalya işçi sınıfı ve emekçi halk güçleri gericilerin saldırılarını püskürtmekte ve siyasi etkinliğini ağırlıkla duyurmaktadır.

Halkımız kara

baştarafı 1. sayfada

kardeşlik beyanatlarını reddediyoruz» diye eklemiştir.

Yalçın Yusufoğlu'nun mesajı şöyledir:

«Halkımız bir geleneksel bayramına daha faşist terörün kanlı ortamında, en basit ihtiyaç maddelerinin bile ateş pahasında işsizliğin çaresizliğinde, yoksulluğun pençesinde giriyor. Ülkemizin birçok kenti ya da kasabası veya mahallesi faşist işgal altındadır. Anaların yürekleri yaslı, gözleri yaşlıdır. On milyonlarca emekçi, sömürünün amansız boyunduruğundadır. On binlerce işçimiz son derece çetin koşullar altında, onurlu grev hareketlerini azimle sürdürmektedirler. Milyonlarca işsiz açlıkla karşı karşıyadır. Milyonlarca çocuğumuz, gencimiz kendilerine reva görülen son derece kötü yaşam koşullarında ve onlara dayatılan karanlık bir gelecek tablosunda çaresizlik içindedir. Binlerce ilerici, devrimci ve yurtsever cezaevlerinde, işkencehanelerdedir.

Faşist cinayet şebekeleri, güzel olan, iyi olan, doğru olan, insanca olan herşeye bitmez tükenmez bir düşmanlıkla saldırmakta ve her gün onlarca can almaktadır.

Emekçilerimizin insanca yaşama hakları ellerinden alındığı gibi, şimdi de tümden yaşama hakları faşistler tarafından gaspedilmek istenmektedir.

Gericiler ve tüm halk düşmanları Türkiye'de «hürriyetlerin» varolduğunu söyleyip duruyorlar. Oysa, yurttaşlarımız için bugün varolan özgürlükler sömürülme, ezilme ve öldürülme özgürlüğüdür.

Halkımız işte yıllar yılıdır böylesine kara bayramları yaşamaya mahkûm bırakılmıştır. Geniş emekçi kitlelerin bayramı «kutlayacak» mecali ve sevinci yoktur. Çünkü, emekçilerimiz yoksuldur, işsizdir, gıdasızdır, susuzdur, konutsuzdur, yolsuzdur, ışıksızdır, okulsuzdurlar.

Ama asla onursuz ve umutsuz değildirler. Halk güçlerimizin başı dimdiktir. Devrimci-demokratik güçlerimiz bunca zulmün, bunca tahakkümün, bunca eza ve cefanın karşısında sapasağlam ayaktadırlar. Faşist terör karşısında yılmamışlar, ezilip büzülmemişler, eğilip bükülmemişlerdir. Emperyalistleri ve yerli ortaklarını asıl telaşa düşüren de bu kararlı tutumdur. Her gün onlarca ilerici, devrimci öldürülmekte, fakat onbinlercesi mücadele saflarına katılmaktadırlar.

Halkımız bu gidişe dur diyecektir. Her yıl, her yıl kara bayramları yaşamağa mecbur ve mahkûm olmadığını kanıtlayacaktır.

Halk ve demokrasi düşmanları emekçilerimizi umutsuzluğa düşürmek, bezginliğe ve yılgınlığa sürüklemek için çalışıyorlar. Halkımızın ise yapacağı şey, örgütlenerek, birleşerek, bütün gücünü toplayıp merkezileştirerek bu oyunları bozmaktır. Sınıfsal ve ulusal baskılara ve onların her türlüsüne karşı birleşik ve örgütlü mücadeleyi gerçekleştirerek kalıcı başarılara ve nihai kurtuluşa ulaşmaktır.

Bugün bu koşullarda halkımızın bayramını kutlamaya kalkışmak, onunla âdeta alay etmektir. Burjuva partilerinin ve politikacılarının yavan, kuru, samimiyetsiz kutlamalarını reddediyoruz. Sahte «barış ve kardeşlik» masallarını kınıyoruz. Halkımızın faşistlerle, gericilerle, tüm sömürücülerle ve onların bütün maşalarıyla yapacağı hiçbir barış, güdeceği hiçbir kardeşlik yoktur. Bu insanlık düşmanlarının layık olduğu şey, halkın demir yumruğudur. Onlara karşı yapılacak tek şey, halkımızın, tüm emekçi sınıf güçlerinin, bütün demokratik güçlerin özgürlük bayrağını zafere ulaştırmaktır. Halkımız bu görevi mutlaka başaracak, sömürü ve baskı zincirini mutlaka parçalayacaktır.

Ancak o zaman ülkede barış ve kardeşlikten sözetmek mümkün olacaktır. Çünkü halkımız, gerçek ve biricik barış ve kardeşlik günlerini ancak ve ancak kendi üretken yaratıcı hünerli ellerinde kuracaktır.»

Brecht

baştarafı 6. sayfada

oyun yaptılar. Ve çok amatörce birtakım Brecht'ler ortaya çıktı.

Gerçi Brecht'in özellikle yazarlığının 2. döneminde daha çok amatörler için yazdığı oyunları vardır. Bunlar olabilir, tamam. Ama büyük oyunları, özellikle diyalektik yöntemin özelliklerini taşıyan büyük oyunlar için kesinlikle usta oyunculara gereksinme vardır.

Türkiye'de şu uygulamayı da görüyoruz: Bir ya da birkaç usta oyuncu, çevresine amatörleri, yukarıda saydığım ekonomik nedenlerle alıyor, bakıyorsunuz Brecht'i oynamaya kalkışıyor. Brecht'in oyunlarında en küçük bir oyun kişisi bile usta oyuncu gerektiriyor. Demin de belirttiğim gibi, Brecht'in kişileri iyi ya da kötü diye, güzel ya da çirkin diye iki boyutlu değildir. Seyircinin düşünüp karar vermesini sağlayacak biçimde olumlu ile olumsuzu içiçe taşıyan kişiliktedirler.

Şunu da belirtmek gerek. Bizim Karagöz'deki gibi iki boyutlu kişilikler yoktur. Ya da Ortaoyunu'ndaki gibi. Kavuklu geldiği zaman ne yapacağı bilinir.

Bundan sonra Brecht yönteminin Türk tiyatrosunda daha ileri gitmesi için daha usta oyuncular gerekecektir.

Amatörler, Türkiye'de Brecht'i oynamasın demiyorum. Amatörler zaten sanat yapmazlar, kendi yeteneklerini tiyatro alanında denerler.

Estetik ve teknik yönden bir diğer nokta, Brecht şarkılarının, ezgilerinin doğru yorumlanmasıdır. Brecht şarkılarında, ezgilerinde de yabancılaştırma vardır. Bu demek değildir ki, sesler kötü, notadışı, batone sesler olacak. Hayır. Tersine, Brecht müziğini söyleyenler en usta şarkıcılardır. Dessau, Eisler, Kurt Weil gibi.

Sonuç olarak Türkiye'de başarılı bir uygulaması için diyalektik, estetik ve teknik yönden Brecht oyunlarının sağlıklı konması gerekir.

Sermet Çağan

baştarafı 6. sayfada

Cüneyt Türel, konuşmasında özetle şunları dedi:

«20 yıldır tanıyorum Sermet Çağan'ı, ilk on yılı aramızdaydı, on yıldırsa aramızda yok. İlk olarak Arena tiyatrosunun kulisinde tanıştık ve sahne arkadaşlığı yaptık. İzlem yayınlarından çıkan Ayak Bacak Fabrikasının başında, sahneye ilk koyucu olarak ismim geçer. Bu doğru değil, herhalde onun isteğiyle bu şekilde çıkmış olmalı. Ben o zaman sadece onun yardımcısıydım. Oyunu sahneye ilk koyan o son olarak koyan benim. Bize Brecht'i, Dicator'u, Meyerhold'u Shakespeare'i tanıtan odur. Shakespeare çağdaşımız dediği zaman, bir Polonyalı yazarın hem bu adla kitabı çıkmamıştı.

Ancak çok çalışkandı, diyemeyiz. Bize öğretip, anlattıkları kaleme almış olsaydı, iyi bir miras bırakmış olacaktı.»

tirmişti. Çok iyi bir araştırmacı idi. Türkiye 70'i yazarken, Cumhuriyet'in arşivinden son derece ilginç belgeler çıkarıyor, bir araya geldiğimizde ise bunlar üzerinde son derece net yorumlar getiriyordu. Çok geniş açıyla bakardı dünyaya. Kapitalist toplumun çelişkilerini iyi yakalamıştı ve bunları sergilemiştir.»

Verimsizliğinin «çalışkan olmadığı» gibi bir nedene dayandırılması üzerine, Ö. Nütku ve S. Cılızoğlu, yeniden söz alarak doktorların, «çalışmasını yasakladığını» ve son yazı çalışmalarının «12 Mart'ta yok edildiğini» açıkladılar.

Sağlık

Baştarafı 1. sayfada

Direniş günü öğle yemeğini de boykot eden sağlık emekçileri, acil servislerdeki görevlerini sür dürdüler. Genellikle tüm sağlık kuruluşlarında görev yerinde bulunarak çalışmamak şeklinde uygulanan eylem sırasında, yer yer sağlık emekçilerinin hastane koridorlarında toplantılar yaparak direnişlerinin amacı konusunda konuşmalar yaptıkları görüldü.

Haklarını gaspeden faşist işbirlikçisi Demirel hükümetine karşı direnişlerinin, Sayıştayın aldığı karar iptal edilinceye kadar çeşitli eylemlerle süreceğini bildiren sağlık emekçileri, «direnişlerinin halka değil, MC'ye karşı olduğunu »açıkladılar.

Eyleme tüm sağlık emekçilerinin katıldığı Çapa Hastanesinden basına yapılan açıklamada, «Hükümet işçilerin ücretlerini dondurmak, grevleri engellemek istiyor, tüm çalışanları hayat pahalılığının pençesine atıyor» denilerek, faşist işbirlikçisi iktidarın dar gelirli sağlık emekçilerinin de alınmış haklarını gaspettiği belirtildi. Açıklamada, şu görüşlere yer verildi:

«Başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin desteği ve kanı-canı pahasına elde edilen haklarımızın gaspedilmesine izin vermiyeceğiz. Doktoru, hemşiresi, hastabakıcısı, odacısı, ahçısı ,kapıcısı ile tüm sağlık emekçileri dün olduğu gibi bugün de tek ses, tek yumruktturlar. Tam gün yasasından yararlanan doktor, hemşire ve hastabakıcıların bu hakkının gaspedilmesine karşı olduğu kadar, diğer sağlık emekçilerin'n de tam gün yasasına tâbi olmaları yönündeki mücadelemizde kararlıyız.»

Öte yandan sağlık emekçilerinin kararlılığı karşısında hükümet, alel acele «hakların iadesi konusunda yasa tasarısı hazırladığını» açıklamak zorunda kaldı.

Desteli'nin cenaze

Baştarafı 1. sayfada

sin İl Yöneticisi şunları söyledi:

«Faşist güçler Tarsus'ta polist desteğinde çeşitli oyunlar tezgâhlıyorlar. Partimizin üyesi yoldaşımız Ahmet Desteli, bu oyunların hedeflerinden biri olarak kurban gitti. Fakat bizler, faşistlerin bu oyunlarını bozarak onların insanlık düşmanı özlemlerine geçit vermeyeceğiz.

Faşistler Tarsus'ta umduklarını bulamıyacaktır. Ahmet Yoldaş'ın anısı mücadelemizde yaşayacaktır. Hepimizin başı sağolsun!» Desteli'nin tabutu başında devrim andı içildikten sonra TSİP ilçe yönetimi de basına bir açıklama yaparak özetle şöyle dedi:

«İnsanlık düşmanı faşist caniler dün bir yoldaşımızı daha katlettiler. Bu onların ne ilk, ne de son cinayetleridir. Faşist diktatörlüğü kurmak için tüm demokrasi güçlerine azgınca saldıran faşistler, döktükleri kanda mutlaka boğulacaklardır. Anti-faşist güçler, onların heveslerini kursaklarında bırakacaktır.

Ölenlerin arkasından uzun sözler söylemeye ve ağıta gerek yoktur. Şunu herkes bilsin.

«Faşistlerin her cinayeti faşizme olan sınıf kinimizi bilemektedir. O, mücadelemizin bir sıra nefesiydi. Anısını mücadelemizde yaşatacağız. Kanı yerde kalmayacaktır.»

Gazodalarında

baştarfı 4. sayfda

ve gazlanmaya gönderiliyordu. Kadın-erkek tutuklular eğer seçmede başarı gösterememişlerse kamyonlara doldurularak gazodasına yollanırken, haykırışları, ölüme gitmemek için direnişleri duyuluyordu.

Yalnızca kamptaki tutuklular değil, çevrede Nazilere karşı karşı koyan partizanlar ve direnişçiler de yakıldı. Kamptaki Sonderkommando'lardan birisi şunları anlatıyor:

«1943 sonlarında 164 Polonyalı direnişçi yakalanmıştı. İçlerinde oniki kadın vardı.

Hepsi gazodasına getirildiler, çıplaktılar, biraz sonra gazlanacaklardı. Aynı sırada birkaç yüz Hollanda Yahudisi de gazodasındaydı. Direnişçi kadınlardan birisi kısa ve ateşli bir konuşma yaptı, Nazi cinayetlerini lânetledi, sözlerini şöyle bitirdi: "Biz bu anda ölmüyoruz. Biz ulusumuzun tarihinde ölümsüz olacağız, bizim ruhumuz canlı kalacak ve serpilecek. Almanlar bizim kanımızın bedelini ödeyecekler. Kahrolsun Hitler Almanyası kılığındaki barbarlık! Yaşasın Polonya!" Bunları söyledikten sonra bize, Sonderkommando'lara döndü ve şöyle dedi:

"Unutmayın, sizin göreviniz bizim gibi masum insanların son sözleridir. Kardeşlerimize, halkımıza söyleyin, biz ölüme bilincimiz yerinde ve onurla gidiyoruz." Daha sonra Polonyalılar diz çöktü ve dua ettiler, arkasından milli marşlarını söylediler, Yahudiler dini şarkılarını söylediler. Hepsi derin bir içtenlikle son anlarında halklarının geleceğine olan umut ve inancı tekrarladılar. Sonra hep birlikte Enternasyonal'i söylediler. Onlar söylerken, içeri gaz atıldı, hepsi öldü.»

(Devam edecek)

GERÇEK YAYINLARI
Eğitim Dizisi
Fiyatı 200 T.L.

Sosyal Sınıf Nedir?	10 TL
Kapitalizm Nedir? I. Kapitalist Toplumda Sınıflar	10 »
Kapitalizm Nedir? II. Kapitalist Toplumda Sömürü	10 »
Kapitalizm Nedir? III. Kapitalist Toplumda Üstyapı	10 »
Kapitalist Toplumda Sınıf Mücadelesi	10 »
Emperyalizm Nedir?	15 »
Felsefe Nedir?	10 »
Diyalektik Materyalizm Nedir?	10 »
Marksist Bilgi Teorisi Nedir?	10 »
Faşizm Nedir?	15 »
Ulus Nedir?	10 »
Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı Nedir?	10 »
Maoizm Nedir?	15 »
Goşizm Nedir?	15 »
Ekonomi Politik Nedir I.	10 »
Ekonomi Politik Nedir II.	10 »
Tarihi Materyalizm Nedir?	10 »

İsteme ve Havale Adresi: Abdülselam Suvakçı
Başmusahip Sokak Tan Apt. 10/11 Cağaloğlu - İSTANBUL

Not: 200 liradan az istekler için pul gönderilmesi.

Gerçek Durum

muhtaçtırlar. Bu güvence belli bir platform düzeyinde ve örgütlü olarak grevlerin üstüne gerilemezse, burjuvazinin saldırıları daha tahripkâr ve cüretkâr olabilecektir.

Kaldı ki işçi sınıfı, demokratik ve siyasal güçlerden bunu bekleme hakkına fazlasıyla sahiptir. Hem kendi eylemi kapsamında kararlılığını ve azmini göstermiştir, hem de topyekûn faşist saldırılar ve azgın gericilik karşısında kendine düşeni yapmaya çalışmıştır.

Dahası, gözü dönmüş gericilik ve tekelci saldırganlık karşısında bu noktadan bir adım gerilemek olmaz. Aksi halde, zaten iktidarın ekonomik kararları ve uygulamaları yüzünden işçi sınıfı ve tüm emekçiler sıkboğaz edilmişlerdir. Grev silâhının kullanımını sınırlandıracak veya büsbütün ortadan kaldıracak yenilgiler, işçi sınıfımız açısından tahammül edilemez sonuçlara yol açabilir. Eldeki mevzileri kusursuz bir dayanışma ile korumak bu bakımdan da önem taşımaktadır.

Grevlerin başarıyla bitirilmesi ve tekellere geri adım attırılması için, demokrasi güçlerinin, belli bir zeminde bir araya gelebilmeleri, en azından güçlerini bir «Demokratik Birlik» olarak somutlayabilmeleri ve bütün bunlar için, olumsuz, gurupçu, hesapçı, sekter, serüvenci, ürkek, yılgın vb... gibi engelleri aşabilmeleri gerekir. Bu önemlidir ve acildir.

İşte bu önem ve aciliyeti gözönünde bulunduran işçi sınıfı sosyalistleri, grevlerin başarıyla sürmesi ve hedefine ulaşabilmesi için, bir yandan güçlerin demokratik bir merkez etrafında toparlanmasına çalışırlarken, öte yandan grevci işçilere omuz vermek, onların mücadelesine moral ve maddî açıdan güç katmak, yakın hedefler tesbit edip bu hedeflere ulaşmak ve en kısa yoldan menzile varmak sorumluluğu altındadırlar.

Grevci işçilerle dayanışmayı yaygınlaştırmak, grevleri biteviye uzatmaktan yarar uman tekelleri açmaza düşürmek ve grev başlangıcına neden olan taleplerden bir adım geri durmaksızın zafere ulaşmak...

Bunun için, programlı, propaganda ve ajitasyon gücünü grevlerin başarısına yoğunlaştırmış, kitlelerin yaygın katılımını sağlayabilmiş ve herşeyden önce grevci işçilere «siyasal güvenceden» yoksun olmadıklarını kanıtlayabilmiş bir çalışma içinde olmak...

İşçi sınıfı sosyalistlerinin güncel görevlerinin içinde bu da var!

İşkenceleri askeri

Baştarafı 1. sayfada

le belirtilmiş ve sanığın ölümünde bir işkence eyleminin bulunmadığı ortaya çıkmıştır.»

Ne var ki, kamuoyu nezdinde böyle olmayan kanaati Önsoy'un babası da taşıyordu. Bu nedenle Askeri Mahkemeye itirazda bulundu.

Askeri Mahkeme ise, Savcılığın kararının kaldırılması yolundaki kararında özetle söyle dedi:

«Savcılık kararının temel dayanağı Emniyet'in yazısı olmuştur. Oysa hakkında soruşturma açılan kişi veya kuruluşun açıklamasını suçsuzluğuna kanıt olarak göstermek ve bunu verilecek kararın gerekçesi yapmak hukuksal değildir. Dosyadaki otopsi ve tabip raporlarında ölenin sırt bölgesinde çok sayıda eskimoz ve kesici âletle yapıldığı bildirilen yaralardan çok açık biçimde söz edilirken, Savcılık kararında buna değinilmemesi dikkat çekicidir. Oysa, elleri ve ayakları bağlı olarak gözaltında bulunan bir kimsenin kesici âlet olarak sırtına yaralar açmasına olanak yoktur. Üstelik, ölüm meydana gelmese dahi, salt işkence yapılmasının da T C Y. 243-1'inci fıkrasına göre suç olduğu ve ağır cezayı gerektirdiği halde bu yönde bir değerlendirmeye gidilmemesini anlamak olası değildir. Bunun dışında, Önsoy'a tıbbi müdahale yapılması ve hastaneye gönderilmesi gerekirken, hangi nedenle olursa olsun elleri ve ayakları bağlı olarak uzun süre I. Şube'de tutulması dahi başlıbaşına bir insanlık suçudur. (...) Osman Mehmet Önsoy'un gördüğü ağır işkenceler nedeniyle vefat ettiği açıkça anlaşıldığından, Emniyet I. Şube'de görevli kişiler hakkında, **gözaltı sırasında işkence ile adam öldürmek suçundan ötürü kamu davası açılması gerekliliğine..»**

Gerçeğin Askeri Mahkeme tarafından da doğrulanması konusunda bir açıklama yapan Çağdaş Hukukçular Derneği Genel Başkanı Nevzat Helvacı ise karar hakkında şu düşünceleri dile getirdi:

«İşkence yüzünden ölenlerin ve sakat kalanların sayısı giderek artmaktadır. İstanbul I. Ordu Mahkemesi'nin Osman Mehmet Önsoy'la ilgili olarak verdiği karar, bu olaylardan birisini belirlemiştir, övünç vericidir.»

1940'ların ardından

baştarafı3. sayfada

nebildiler ve genç milli kuruluşlara yüksek fiyatla mallar sattılar.

Bu arada gerçekleştirilen millileştirmeler, patronlara Fransa'nın geleceği konusunda dizginleri elinden kaçırdığına ve tek başına ekonomik sorumluluğu taşıyamıyacağını öğretti. Artık kamuoyu da biliyordu ki, Fransa'nın ileri derecede gelişmiş bir ülke olması için patronların eline teslim edilmesi gerekmiyordu. Çünkü, millileştirilmiş kurumlarda, yönetimin vardığı kalite bu olguların kendilerine kanıtlamasına yetti.

Savaş sonrası yılları asıl damgalayan şey, işçilerin kazandığı hakların taşıdığı dır. Tek tek sıralamayı hak ettikleri halde ayrıntılara geçmeyeceğiz. Fabrika komiteleri, memurin kanunu, maden işçileri kanunu, işsizlik sigortası genel sisteminin kurulması, asgari ücret uygulaması vb. hakların herbiri yıllar yılı burjuvazinin ördüğü sömürü kalesinin duvarında açılan birer gediktir.

Bu bilanço, CGT'nin o devirdeki gücüyle doğru orantılıdır.

BİTTİ

OYAK-RENAULT İŞÇİLERİ GREVE ÇIKARKEN OTOSAN İŞÇİLERİ DE GREV KARARI ALDI

Grev safları güçleniyor

- **İşçi sınıfı burjuvazinin oyunlarını bozarak, saldırıları püskürterek saflarını güçlendiriyor.**
- **Demokrasi güçlerinin grevci işçilerle dayanışması yurt çapında yaygınlaşıyor.**
- **Faşist cinayetlerin tırmanması, işçi sınıfını ve demokrasi güçlerini yıldıramıyacaktır.**

Grev ertelemelerine, sermayenin çok yönlü oyunlarına ve saldırılarına rağmen işçilerin grev saflarındaki mücadele azmi daha da perçinlenirken, greve çıkan işçi sayısında her geçen gün artış görülüyor. İşçi sınıfının yurt çapında yaygınlaşan grevlerini durduramıyacağını gören burjuvazi, baskıların artırılması gayret ederken faşistler de ilerici işçilere yönelik saldırılarını hızlandırıyor. Demokrasi güçlerinin grevci işçilerle güçlenen dayanışması, işçilerin kararlılığını pekiştiriyor, patronları ve onların uşaklarını şaşkına çeviriyor.

Geçtiğimiz günlerde MESS'in bütün engellemelerine rağmen işçilerin önemli çoğunluğunun «greve evet» dediği Oyak-Renault işyerinde 2600 işçi greve çıkarak, işçi sınıfının azminin kırılacağını, MESS'in saldırılarının işçileri daha da bilediğini dosta düşmana gösterdi. Zafere kadar dayanacaklarını haykıran Renault işçilerinin arkasından 2157 işçinin çalıştığı OTOSAN'da da grev kararının alınması, MESS'in grev kırıcı propagandasına verilen kesin bir cevap oldu.

Renault'daki grev öncesi engellemelerini burada da sürdüren MESS patronları, Bölge Çalışma Müdürlügüne başvurarak OTOSAN'da grev oylaması yapılmasını istemişlerdir. Koç Holding'e bağlı işyerinde işçilerin «greve evet» demeleri, patronların engelleme ve grev kırıcı gayretlerinin sökmediğini bir daha göstermiştir.

Patronların artan grev uygulamaları karşısındaki telâşı onları hükümet eliyle işçilere baskı yapmaya zorlarken, faşist saldırganlar da ilerici işçilere yönelik cinayetlerini tırmandırmaya çalışıyorlar. Bursa Beltan'da 4 aydır sürmekte olan grevin daha kararlıca yürütülmesinden öfkeye kapılan faşistler, işçi temsilcisi Kadir Kasaefe'yi katletmişlerdir.

Yine Kayseri'de Maden-İş üyesi 3 Çinkur işçisi, gece vardiyası dönüşünde faşistlerce öldürüldü. Ekrem Çamur, İsmail Şimşek ve Halûk Akpınar adlı işçilerin öldürülmesi, MİSK'in Çinkur'a yuvalanma ve işçileri yıldırma gayretlerinin bir parçasıdır. Ancak işçiler, bu tür saldırıların kendilerini yıldırmaya yetmeyeceğini, sendikal mücadeleyi daha çetin bir biçimde yürüterek ve faşistlerin işgal çabalarını en hırçın yöntemlerle sürdürdükleri Kayseri'de saldırılara göğüs gererek gösteriyor.

Patronlar, grevler uzadıkça işçilerin direncinin azalacağını umarken, işçi sınıfısonsuz mücadele azmiyle grev saflarında her geçen gün daha da çelikleşiyor.

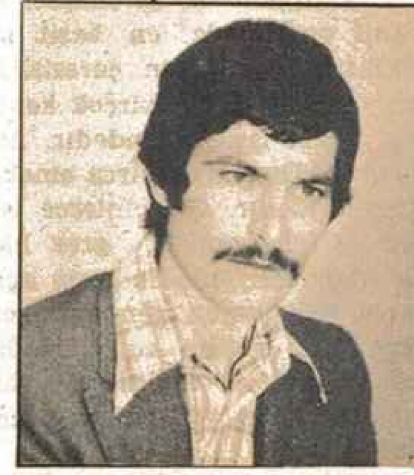
Grev saflarında işçilerin kararlılığı her geçen gün daha da güçlenirken, demokrasi güçlerinin işçilerle dayanışması da hızla yaygınlaşıyor. Maden-İş 7. Bölgeye bağlı Kocaeli Mannesman, Rabak, Çelik sanayi ve Baştan işyerlerine TSİP Kocaeli il örgütünün düzenlediği dayanışma ziyaretlerini işçiler dostluk ve sempatiyle karşıladı.

TSİP il sekreteri, grev yerlerinde yaptığı konuşmalarda faşist saldırıların sendika liderlerine de tırmandırılmış olmasına değinerek, işçi sınıfını mücadelesinden hiçbir zulmün alıkoyamıyacağını vurğuladı. «Tırmandırılan faşist terör, işçi ve emekçileri yılgınlığa düşürmeyi, anti-faşist halkmuhalefetini sindirmeyi planlıyor. Kemal Türkler işte bu amaçla katledildi» dedi. Bu planın işçi ve emekçilerce mutlaka bozulacağını belirten il sekreterinin yanısıra söz alan işçi temsilcileri de, «gözü dönmüş faşist saldırılara işçi sınıfı üretim doğan gücüyle karşı koymaya her zaman hazırdır» dediler.

Bastaş Grev Komitesi sözcüsü Necmi Çakır, grevin daha önce, ilkin 2 ay, daha sonra bir ay olmak üzere 90 gün ertelendiğini, ancak grev mücadelesinden caydırılamadıklarını belirtti. MESS'e karşı mücadelede sonuna kadar kararlı olduklarını açıklayan Çakır, «Partinizin dayanışma ziyaretleri mücadelemize güç katıyor» dedi ve demokrasi güçleriyle grevci işçiler arasındaki dayanışmanın güçlenmesinden doğacak yararlara değindi.

İşçiler, «saflarımız her gün daha da güçleniyor» diyorlar. Bu da, yenilecek tarafın patronlar olduğunun delilidir. Grevler uzadıkça işçilerin direncinin azalacağını umanlar, işçi sınıfının grev saflarında daha bir çelikleştiğini görüyorlar.

Desteli'nin cenaze töreninde binlerce ilerici faşizmi lânetledi

Ahmet Desteli.

Geçtiğimiz günlerde evinde bulunduğu sırada faşist katillercekatledilen Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Tarsus ilçe örgütü üyesi Ahmet Desteli'nin cenaze töreni üçbini aşkın ilericinin katıldığı bir yürüyüşle yapıldı. Yürüyüş sırasında, Partililerin yanısıra işçilerin ve ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci pek çok insan, faşizme karşı mücadelede demokrasi güçlerinin kararlılığının yeni bir örneğini verdiler.

Paktaş II'de çalışan Tekstil işçisi ve TSİP üyesi Ahmet Desteli, faşistler tarafından daha önce de pek çok kez tehdit edilmişti. Tehdit ve saldırılara pabuç bırakmayan Desteli, silâhlı bir saldırı sonunda evi de yakılarak katledildi.

Doğum yeri olan Hacıhamzalı köyüne götürüldükten sonra Desteli'nin cenazesi başında bir konuşma yapan TSİP Mer-

Devamı s. 7, sü. 5'de

Desteli'nin cenaze töreninde 3000'i aşkın ilerici, anti-faşist mücadelenin kararlılığını gösterdi.

Gerçek Konuşalım

Ölüm Fermancıları

Fehmi ENGİNALP

Fermancıların, ölüm fermanlarının ardı arkası kesilmiyor. Ölüm, ölümler, ölüler... Bir acayip ülke oldu şu bizim Türkiye. Ucuz olması gereken ne varsa öyle pahalı ki.. Ama «can», «can»lar?.. Ne değin ucuz «can»lar! Kalp para ile beş kuruş etmiyor insan yaşamı. Korkunç trafik ve iş cinayetlerinin dışında her gün ortalama 10 insanımız öldürülüyor, hunharca. Kimi kurşunlanıyor, kimi boğuluyor iple. Kimi işkence odalarında can veriyor. Fetvacılar «fetva» veriyor «can»lar için. Fermancılar ferman kesiyor. Gizli, açık faşist terör odakları fermancıların emrinde. İnsan katletmekte pek mahirler. Öğrenciler, öğretmenler, işçiler, sanatçılar, bilim adamları katledildi şimdiye dek. Son günlerde ise ölüm fermanları, CHP Milletvekili Köksaloğlu'nun arkasından Maden-İş Başkanı Türkler'i alıyor.

Neden, niçin? Yanıtı çok basit: Düzenin, kapitalizmin kuralı böyle de ondan. Çalıştır, ez, sömür, kazan. Çalışamaz olunca da kaldır at. Emekçileri daha yaşarken ölüme mahkûm eden burjuva düzeni böylesine acımasız, böylesine gaddar! Zulüm, baskı, şiddet onun yapısında vardır. Bunlarsız edemez o. Salt bu kadar mı? Değil elbet. Zulme, soyguna, vurguna, kapkaça karşı çıkmayacaksın. Susacaksın. Susmazsan susturmak isterler vahşice. Ölüm fermanları verilir hakkında.

Bir türlü doymak bilmeyen tekelci sermayemiz, çözümsüzlük içinde kıvranıyor. Sıkıştı iyice. Çıkış yolu bulamıyor. Zorluyor, zorlanıyor. Ama boşuna. Tarih kapitalizmin, tekellerin, emperyalizmin mukadder sonunu taa önceden göstermiş. Kurtuluşu yok sömürü düzeninin kesinlikle, ne yana dönse, ne yana el atsa boşuna. Attığı her adım onu biraz daha sonuna yaklaştırıyor. O hazin sonu geciktirmek için gözü dönmüş sömürücüler, insanlık düşmanı faşizmi sürekli gündemde tutuyorlar. Ülkemizde faşizmin alabildiğince tırmandırılması bundan. Faşist canilerin ortalığı kana bulamaları bundan. Ölüm mangalarının ellerinin tetikten düşmemesi bundan. Bu vahim gidişe «dur» diyenlerin bir bir düşmesi bundan. Yazgıları söylenmiş mi diyeceğiz bu yolda vurulup düşenlere? Elbette hayır.

Fermancılar ölüm fermanları kesiyor, kessinler. Ölüm mangaları ölüm kusuyor, kussunlar. Dallarımız kırılıyor bir bir, kırılsın. Hiç birşey, hiç bir güç, insanlığın çoğunluğunun yararına olan gelişimi durduramayacaktır. Fermancıların da, fermancıbaşıların da olmayacağı, tüm insanların sevgi, barış, dostluk ve kardeşlik içinde yaşayacağı güzel günler mutlaka, ama mutlaka gelecektir. Ve o zaman insanlar «ben de yaşadım.» diyecekler ve mutlu olarak kapayacaklar dünyaya gözlerini.

Beritanlılara toprakları ne zaman verilecek?

Onlarca yıllardan beri toprak vaadiyle avutularak bugünlere gelen Beritan aşiretine mensup 20bin insan, göçebelikten ve aldatılmaktan bıkıp usandığını, artık sabırlarının kalmadığını, canlarına tak ettiğini haykırıyor.

1974'ten beri hükümetlere sürekli başvurarak iskân isteyen Beritan göçerleri, 1976 yılında Molla Polat ve Kastel köylerinin satın alınmasına ve 109 konut yaptırılmasına rağmen konutların halka dağıtılmamasına bir anlam veremediklerini söylüyorlar.

Öte yandan, Beratallılara dağıtılmak üzere kamulaştırılan arazinin 1979 yılında toprak iskân müdürlüğünce ekilmesinden sonra milyonlar vurulduğu ve bu yıl da aynı yolun izlendiği belirtiliyor. Beratanlı göçerlerin kurduğu derneğin başkanı Ali Yazıcı bir basın toplantısı yaparak dile getirdiği bu sorunları şu sözlerle tamamladı:

«Soruyoruz yetkililere: Kendinize ekip biçmek için aldınızsa neden adını «Beritanlılara» koydunuz? Neden yıllardan iskânımızı gerçekleştirmiyor, bizleri oyalıyorsunuz? Neden adı bizim olan bu topraklar bir an önce bize verilmiyor?

«Tüm ilgili makamlara, yetkililere bir kez daha sesleniyoruz. Sorunlarımıza acilen çözüm bekliyoruz.

«KURAK TOPRAĞIN SUYA SUSADIĞI GİBİ, BİZ BERİTANLI GÖÇMENLER DE TOPRAĞA SUSAMIŞIZI»

BİLSER'DEKİ FAŞİSTLER, ŞİMDİ DE DİRENİŞÇİ İŞÇİLERE SALDIRIYOR

Bilecik Seramik Fabrikasını ele geçiren faşist militanlar, işverenin işten attığı işçilerin direnişe geçmeleri üzerine, direnişteki işçileri yıldırmak amacıyla, işçilere yoğun bir şekilde saldırmaktadırlar.

DİSK'in Keramik-İş Sendikasına üye olan işçiler, direnişlerini fabrika önünde sürdürürlerken, jandarma kuvvetlerinin denetimi olmasına rağmen, faşist militanlar, taşlı sopalı saldırılarda bulunmuşlar ve olaya kolluk kuvvetleri seyirci kalmışlardır.

Direnişteki işçilerin, geceleri toplandıkları Belediye parkı, faşist militanlarca basılmış, yörede devriye gezen polislerin müdahale etmediğini gören halk, ayaklanarak, faşist militanları dağıtmıştır.

KOOPERATİFÇİ ALİ BAL'I YİTİRDİK

Denizli'de öğretmenliğin yanısıra kooperatif hizmetleriyle de emekçi halkın sevgisini kazanan Ali Bal ve kardeşi Muktedir Bal, geçtiğimiz günlerde bir trafik kazası sonucunda hayatlarını yitirmişlerdir.

Yıllardır yörede demokratik halk kooperatifçiliğinin serpilip gelişmesinde önemli rolü olan Ali Bal'ın ölümü, tüm yörede ve ilericilerin yüreğinde derin bir üzüntü yaratmıştır.

Sosyalist Gençler Birliği üyesi Muktedir Bal ise, sosyalist gençlik hareketinin yılmaz neferlerindendi.

Demokrasi halk kooperatifçiliğine ve sosyalist örgütlenmeye geçen hizmetleri unutulmayacak, adları saygıyla anılacaktır.

TSİP Çanakkale İl Kongresi yapıldı

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Çanakkale İl Örgütünün II. Olağan Kongresi İşçi ve Emekçi kesimlerin geniş katılımı ile 2 Ağustos 1980 Cumartesi gecesi yapıldı.

Açılıştan sonra Divan Başkanlığına EKÖB Genel Sekreteri Saffet Uygur seçildi. Parti Onur Kurulu Üyesi Şükrü Çelikyapı, «Ülkemizin genel durumu ve birlik» konusunda konuştu.

Bunun yanısıra kongrede bulunan Genel-İş Şube Başkanı Cahit ŞANLI, Birlik Dayanışma adına Nail Hüsmenoğlu ve TİP İl Başkanı Necdet Filizoğlu konuk konuşmacı olarak söz aldılar.

Geniş işçi ve emekçi yığınları kongreyi ilgi ve coşkuyla izledi. Konuşmalar sık sık coşkulu Parti sloganlarıyla kesildi.

Kongrede, DİSK'in kapatılması yönünde gerici girişimleri protesto niteliğinde aşağıda metni olan telgrafın çekilmesi için karar alındı.

«Sayın
ABDULLAH BAŞTÜRK
DİSK Genel Başkanı
Merter Sitesi
İSTANBUL

Partimiz Çanakkale teşkilâtı 2. kongresi olarak DİSK'i kapatmaya yönelik gerici girişimleri şiddetle protesto ediyoruz.

15-16 Haziranların içinden gelen, DGM direnişlerinde ve 20 Mart faşizme ihtar eylemlerinde çelikleşen, 1 Mayıs alanlarında burjuvaziye korkulu düşler yaşatan DİSK'i kapatma cüretleri boşa çıkartılacaktır.

Partimiz, DİSK'in onurlu mücadelesine omuz verecek ve yanınızda olacaktır. Militan selâmlarımızla.

Divan Başkanı
Saffet UYGUR»

Kongreye SGB folklor ekibi oynadığı halk oyunları ile renk kattı.

Kongre boyunca işçi ve emekçi yığınlarının ilgisi ve coşkusu sürdü.

Kongre, çalışma raporunun okunması, Yönetimin aklanması ve seçimlerin yapılmasının ardından yine aynı coşkuyla kapandı.

Sıkıyönetim anaları da sürgüne yolluyor

Faşist terör her gün en az on yurttaşın canını alırken, devlet terörü de insanlık dışı yöntemlerle sürdürülüyor.

Adana'nın Zilliderede Mahallesine öteden beri her fırsatta saldırı düzenleyen faşistler, 27 temmuz günü saldırılarına bir yenisini ekledikten sonra evinin önünde bulunan Hayriye Kandemir'i katletmişlerdir. Mahalledeki ilerici ve demokratlar katillerin peşlerine düştüysede, görevi canileri yakalamak olan güvenlik kuvvetleri araya girerek halkı durdurmuş ve katillerin kaçmasına yardımcı olmuştur.

Bu olaydan sonra faşistlerin mahalleye saldırıları daha da yoğunlaşmış, mahallenin emekçileri ise kadınlı erkekli saldırılara göğüs germişler, faşistleri mahalleye sokmamışlardır.

Faşistlerin mahalleye girip terör estirememeleri üzerine, evleri arama gerekçesiyle 200 asker, 50 polis mahalleye baskın düzenlemiştir. Aramada birşey bulunamaması üzerine, yaşları kırkı geçen 16 ev kadını gözaltına alınmıştır. Kocalarına ve gençlere birşey yapılmadığı halde yaşlı kadınların gözaltına alınması mahalledeki emekçileri şaşırtırken, ertesigün daha şaşırtıcı bir durumla karşılaşmışlardır.

Gözaltına alınan kadınlar, ailelerinden ayrı olarak, Niğde-Ulukışla'ya sıkıyönetim bölgesi dışına iki ay süre ile sürgün edilmişlerdir.

Eşlerinden ve çocuklarından koparılarak sürgün edilen bu anaların durumu hakkında henüz bir haber de alınamamıştır.

kıssadan hisse!.. H.ELŞAN

